

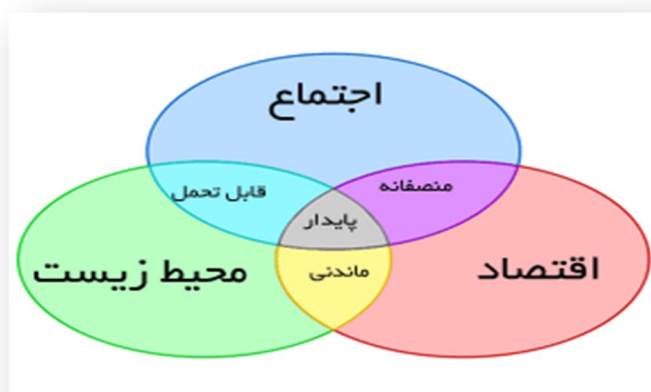
توسعه پایدار صنعتی با نگرش زیست محیطی در

شرکت فرآورده های نسوز ایران

مقدمه

توسعه پایدار و یا پایا (Sustainable Development) به معنی تلفیق اهداف اقتصادی ، اجتماعی و زیست محیطی برای به حداکثر رسانیدن رفاه حال حاضر انسانها بدون آسیب به توانائی های نسلهای آتی برای برآورده سازی نیازهایشان میباشد.

موضوع توسعه پایدار در کنفرانس سازمان ملل متحد در زمینه محیط زیست و توسعه در شهر ریودوژانیرو در سال 1992 (بعنوان اجلاس زمین) بطور گسترده ای مورد توجه قرار گرفت و بر اساس نتایج این اجلاس، اهداف اساسی مبتنی بر مفهوم توسعه پایدار بدین شرح اعلام شد:

- ۱- تجدید حیات رشد اقتصادی
- ۲- تغییر کیفیت رشد اقتصادی
- ۳- برآورده ساختن نیازهای ضروری اولیه
- ۴- اطمینان از سطح پایداری جمعیت
- ۵- حفاظت از منابع طبیعی و ارتقاء منابع

۶- جهت گیری مجدد دانش فنی (دانش بومی)

۷- محیط زیست و تصمیم‌گیری اقتصادی

۸- جهت گیری مجدد روابط اقتصادی و بین‌المللی

۹- اقدام در جهت مشارکتی ساختن توسعه

شاخصه‌های توسعه پایدار را می‌توان در سه گروه: اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی مطرح و بررسی نمود. توسعه پایدار فرایندی است برای بدست آوردن پایداری در هر فعالیتی که نیاز به منابع و جایگزینی سریع و یکپارچه آن وجود دارد. توسعه پایدار در کنار رشد اقتصادی و توسعه بشری در یک جامعه یا یک اقتصاد توسعه یافته، سعی در تحصیل توسعه مستمر، ورای توسعه اقتصادی دارد. توسعه پایدار عنصر سازمان دهنده‌ای است که موجب پایداری منابع تجدیدناپذیر می‌شود، منابع محدودی که برای زندگی نسل آینده بر روی کره زمین ضروری است. توسعه پایدار فرایندی است که آینده‌ای مطلوب را برای جوامع بشری متصور می‌شود که در آن شرایط زندگی و استفاده از منابع، بدون آسیب رساندن به یکپارچگی، زیبایی و ثبات نظام‌های حیاتی، نیازهای انسان را برطرف می‌سازد.

در واقع توسعه پایدار را نوعی نگرش به آینده می‌توان دانست که نقشهٔ مسیری می‌باشد که بر روی مجموعه‌ای از ارزشها و اصول اخلاقی و معنوی متمرکز است و بنابراین بعد چهارم آنرا میتوان اخلاق دانست.

تکنولوژی و تجهیزات سرمایه‌ای محرک اصلی در رشد صنعتی و تقویت اقتصادی-اجتماعی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه می‌باشد. ظرفیتهای تکنولوژیکی از طریق سرمایه‌گذاری در منابع انسانی، بهبود سیستم‌های نوآور، ایجاد خوشه‌های صنعتی و تقویت زنجیره‌های ارزش در مقیاس جهانی افزایش می‌یابد. ظرفیت‌های تکنولوژیکی در کشورهای توسعه یافته از طریق پیوند با مرزهای علم و دانش ارتقاء می‌یابد و در کشورهای در حال توسعه از راه دستیابی و انطباق با فن‌آوری‌های شکل گرفته در مناطق دیگر توسعه پیدا می‌کند. ارتقاء پایداری زیست‌محیطی صنایع نیازمند بکارگیری تکنولوژی‌های تولیدی است که از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نیستند، گرچه سودآوری این روشها در دراز مدت و در طول زمان افزایش می‌یابد. صنایع با فن‌آوری بالا به دلیل آنکه نسبت به سایر صنایع آلودگی زیست‌محیطی کمتری ایجاد میکنند دارای مزیت زیست‌محیطی برای نسل حاضر و نسلهای آینده هستند.

صنعت تولید فرآورده های نسوز جزو دسته صنایع با تکنولوژی متوسط ارزیابی می شود که بکار گیری تجهیزات مدرن و بروز شده در این صنعت و بکارگیری روشهای مدرن بازیافت مواد و محصولات می تواند با مدیریت کاهش مصرف انرژی و حذف آلاینده های زیست محیطی در روند توسعه پایدار صنعت کشور و حفظ منابع طبیعی برای نسلهای آینده نقش به سزائی را ایفا نماید و این دقیقا کاری است که **شرکت فرآورده های نسوز ایران** با اجرای برنامه های توسعه ای خود در طی سالیان اخیر دنبال نموده است که از آن جمله میتوان به نصب و راه اندازی کوره تونلی جدید و حذف کوره های پخت شاتل و نیز بروز رسانی سیستمهای کنترل و اتوماسیون در واحدهای شکل دهی و آماده سازی مواد اشاره نمود. تمام اینها وظیفه ای است که ما قبال توسعه صنعتی حال حاضر و حفظ منابع در راستای تقویت توانائی های نسل های آتی کشور عزیزمان ایران داریم و در این راه چشم به یاری خداوند منان داشته و داریم.

مهندس سعید لقمانی /مدیر عامل